

CENTRALFORENINGEN

Projektafsnittet

4. maj 1990

NOTAT

Lovforslag om ungdomskontrakter

I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at det er afgørende vigtigt, at der handles hurtigt fra såvel politi, sociale myndigheder som retsvæsenet i forbindelse med etablering af ungdomskontrakter. Samtidig er det anført, at forsøgsordningen skal holdes inden for eksisterende budgetramme.

De ønsker, der således ligger bag forslaget om hurtig reaktion, vil på ingen måde kunne efterleves under disse betingelser. Uden øgede ressourcer hos politi og kommune vil en gennemførelse af forsøget betyde, at andre relevante arbejdsopgaver må nedprioriteres. For så vidt angår ministerens hensigtserklæring om, at domstole skal fremme berømmelsen af disse sager, er der virkelig god grund til skepsis. Det er almindeligt kendt, at berømmelsestiden i retssystemet er lang på grund af stort sagspres.

Tidligere tilkendegivelser fra ministeren om, at f.eks. voldssager skulle fremmes mest muligt, når der skulle berammes, har ikke kunnet efterleves i retssystemet. Berømmelsestiden er her som i andre sager, hvor der ikke foreligger tilståelse, ofte 3-4 måneder fra sagens fremsendelse fra politiet. At forestille sig, at domstolene vil »rydde kalender« for at fremme en behandling af en sag om tilkendegivelse af tiltalefrafald (ungdomskontrakt) er derfor helt urealistisk. Det kan vel næppe heller være rimeligt, at den slags sager skal fremmes sagsbehandlingsmæssigt på bekostning af f.eks. sager, hvor sigtede er varetægtsfængslet, og derfor falder bemærkningerne om hurtig reaktion over for de unge helt til jorden.

I justitsministerens fremlæggelse af lovforslaget i Folketinget blev Odense Kommune nævnt som en forsøgskommune. Ledelsen i Odense Kommune's social- og sundhedsforvaltning har indgående drøftet lovforslaget og har på baggrund af, at man ikke har eller får

ressourcer, udmeldt, at man afslår at deltage som forsøgskommune.

I øvrigt må det bemærkes, at SSP-kontaktudvalget i Odense har afholdt konference i efteråret 1989, og her var der samstemmende fra alle repræsenterede instanser tilkendegivelse om, at man fandt forslaget helt utilstrækkeligt og uden nytænkning. Ordninger som ungdomskontrakter kan etableres inden for de bestående regler i bistandsloven.

Der tænkes på f.eks. beskikkelse af personlig rådgiver samt henstilling og pålæg om, at et barn/en ung skal følge forskellige aktiviteter i dagligdagen. Samme konference fremførte derimod synspunkter om, at der var mere behov for særlig indsats over for de »hårdt« belastede kriminelle. Til denne gruppe, som er særdeles ressourcekrævende både økonomisk og personalemæssigt, er der et behov for særlige indsatser. Det blev således nævnt, at en særlig sikret institution, der personalemæssigt er ordentligt normeret med kvalificeret socialpædagogisk personale, var ønskelig. Det blev understreget, at der ikke er tale om indespærring af de unge, men derimod en fastholdelse, så man kan gennemføre en forsvarlig socialpædagogisk behandling af den unge.

Reglerne om tidsbegrænsning i 2 måneder samt amtskommunale kompetencer om anbringelse burde derfor justeres.

De eksisterende sikrede afdelinger såsom Egely, Koglen, Sølager m.v. har funktionsvanskeligheder på grund af sammenblandingen mellem surrogatsfængslede og pædagogiske observationer. Der vil således være god grund til at gennemgå og få vurderet, hvorledes disse institutioner fremover skal anvendes. En særlig sikret installation der på landsplan skal tage sig af pædagogiske observationer samt behandling vil formentlig være en god investering i bekæmpelsen af problemer med de hårdt belastede. Institutionens drift vil selvsagt være dyr, men finansieringen kunne f.eks. ske ud fra objektive